

Ngày 3 tháng 7 năm 2023

Ga-la-ti 2:15-16

Chủ đề: *Người ta được xưng công bình, chẳng phải bởi các việc luật pháp đâu, bèn là cậy đức tin trong Đức Chúa Jê-sus Christ.*

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô đang làm chứng cho những người tin Chúa sống trong các Hội-Thánh tại thành phố Ga-la-ti biết sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời làm cho loài người thông qua Con một của Ngài, là Đức Chúa Jê-sus Christ, là không có sự tây vạ đối với một dân tộc nào, dù là người Giu-đa hay là những người trong các dân ngoại, hầu cho không có một người nào có thể khoe mình, dù là những người đã từng theo hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ, hay là những người đã từng bắt bớ Đức Chúa Jê-sus Christ, hoặc những người chưa tin và chưa nhận biết Chúa cũng vậy. Tiêu chuẩn để người ta nhận được sự cứu chuộc đó là đức tin trong Đức Chúa Jê-sus Christ, mà khi nói đến đức tin là nói đến linh hồn của người ta đã được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, hoặc những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, mà trở dậy xưng nhận Đức Chúa Jê-sus Christ là Cứu Chúa của cuộc đời mình và thực hành đức tin qua việc vâng giữ và làm theo mọi điều trong luật pháp của Đức Chúa Trời như đã chép trong Kinh-Thánh, chứ không phải là người nào nói *tôi tin Đức Chúa Jê-sus Christ* mà coi điều đó là đức tin. Đức tin phải có việc làm, là tôn cao Lời Đức Chúa Trời và làm theo Lời Chúa. Khi người tin Chúa làm theo Lời Chúa trong sự trông cậy quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ biến đổi mình, giải cứu khỏi làm tội sự hư nát, thì Đức Thánh Linh thấy sự trông cậy đó mà giải cứu người ấy theo như đức tin của người ấy, bấy giờ đức tin của người ấy sẽ dẫn đến đức tin cao hơn. Điều đó là bằng chứng về sự trông mong và sự cậy đức tin trong Đức Chúa Jê-sus Christ. Sứ đồ Phao-lô được Đức Thánh Linh chọn để làm nhân chứng cho Đức Chúa Jê-sus Christ và chức vụ của sứ đồ Phao-lô không chỉ là người rao giảng Tin-Lành, mà còn là thầy giáo để vừa giảng vừa dạy cho mọi người, hoặc chưa nhận biết Chúa, hoặc đã tin Chúa nhưng chưa có sự hiểu biết đúng về việc áp dụng Lời Chúa trong Kinh-Thánh vào cuộc sống của mình, bởi vì có quá nhiều người có lòng sốt sắng, nhưng là sự sốt sắng theo trí khôn của xác thịt, chứ không theo những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, nên qua các lời truyền khẩu của những người đó khiến nhiều người khác cũng tin theo, nhưng vì những sự đó chỉ là lời của loài người xác thịt nên không thể dẫn linh hồn người ta có được đức tin thật để có sức mà noi theo Lời của Đức Chúa Trời, khiến họ thất bại và nghi ngờ.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 28; Giăng 15; Công vụ các sứ đồ 1;

Ngày 4 tháng 7 năm 2023

Ga-la-ti 2:17-18

Chủ đề: *Không ai có thể lập một nền nào khác ngoài nền đã lập bởi Đức Chúa Jê-sus Christ.*

Trong tâm: Sứ đồ Phao-lô viết: *Thật thế, nếu tôi lập lại điều tôi đã phá hủy, thì tôi sẽ tỏ ra chính tôi là người phạm phép.* Điều sứ đồ Phao-lô viết đây là nói về công việc mà người ta đã làm để khoe các công việc của mình, là vâng giữ các kỳ lễ, các ngày sa-bát và giữ các điều răn của Đức Chúa Trời để khoe mình là công bình ở trước mặt Đức Chúa Trời đó không phải là đức tin, mà là công việc của sự sợ hãi và thủ tục bắt buộc, chứ không thật sự nhận biết tại sao người ta phải vâng giữ các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Nếu người ta làm các công việc bề ngoài như là sự tin kính, lại trở thành cái cơ khoe mình, thì điều đó là tội lỗi, vì người ta làm những sự đó không phải để dâng sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Nếu người ta làm bất cứ điều gì mà không bởi đức tin, thì điều đó là tội lỗi. Sứ đồ Phao-lô đã giải thích rõ những sự này, bởi vì ông thấy một số người đã từng đi với Đức Chúa Jê-sus Christ, nhưng vì muốn làm đẹp lòng người ta nên những người đó vừa giảng Tin lành lại vừa làm những sự theo cách cũ của văn tự, thì bề ngoài coi như dễ chịu, nhưng lại là tội lỗi bởi không tôn cao Lời của Đức Chúa Trời, là những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh, vì Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ đã bước vào trong thời kỳ mà Kinh-Thánh chép là *kỳ hoán cải*, thì mọi sự thuộc về sự thờ phượng Chúa đều phải làm theo cách mới của Đức Thánh Linh, chứ không theo cách cũ của văn tự. Bất kỳ công việc gì dù bề ngoài coi tưởng như là bình thường, vô hại, nhưng những sự đó nghịch lại với nguyên tắc của thời kỳ hoán cải, thì công việc đó là thuộc về sự tà thuật. Ví dụ như khi người ta học theo Môi-se rảy huyết trên các đồ vật mà công bố huyết Chúa Jê-sus bao phủ vật này hay vật kia, thì công việc đó là tà thuật, không được chấp nhận, vì điều đó là sự chống nghịch mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy: *Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.*

Kinh-Thánh tham khảo: Giăng 4; Giăng 5; Hê-bơ-rơ 9;

Ngày 5 tháng 7 năm 2023

Ga-la-ti 2:19

Chủ đề: *Vả, bởi luật pháp, tôi đã chết cho luật pháp, để sống cho Đức Chúa Trời.*

Trong tâm: *Chết cho luật pháp* được chép đây có nghĩa là sự vâng phục hoàn toàn các Lời đã chép trong luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng hầu việc Chúa bằng tâm thần và bằng lẽ thật, mà sự tuân theo luật pháp là bắt buộc, hầu cho ma quỷ không có để kiện cáo người ta về những sự vi phạm các điều đã chép trong luật pháp. Khi tội lỗi không còn cai trị thân thể xác thịt người ta nữa, thì điều đó là bằng chứng về linh hồn của người đó đã và đang thực hành phần trách nhiệm của mình, theo như mạng lệnh của Đức Chúa Trời đã phán với loài người rằng: *Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất.* Sự chết cho luật pháp đây còn có nghĩa là những sự thuộc về bốn phận vâng phục luật pháp đó là việc bắt buộc loài người phải làm, chứ không có cơ khoe mình về việc vâng phục này. Vì khi chúng ta vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, thì trước hết là chúng ta tin trong sự hiểu biết luật pháp như thầy giáo dạy dẫn chúng ta đến với Đấng Christ và khi chúng ta làm trọn luật pháp, thì điều đó là công hiệu quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời đã được rao giảng và chúng ta đã nghe và tin và Đức Thánh Linh sẽ lấy quyền phép trong lẽ thật, là Lời hằng sống của Đức Chúa Trời mà thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn những người nào đã nghe và tin. Bấy giờ linh hồn của chúng ta sẽ được giải cứu, được giải phóng và được giải thoát, như Chúa Jê-sus đã phán: *Nếu các người hằng ở trong Lời của Ta, thì thật là môn đồ Ta; các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.* Từ đó mà sự sống thật của linh hồn chúng ta mới thật sự được phục hồi và được hưởng quyền kế tự Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là con mắt của linh hồn chúng ta được mở ra mà nhận biết lẽ thật, là bằng chứng linh hồn chúng ta được sống lại cho Đức Chúa Trời, mà cai trị thân thể xác thịt mình để hầu việc Chúa.

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Lê-vi ký 18; Giăng 8;

Ngày 6 tháng 7 năm 2023

Ga-la-ti 2:20a

Chủ đề: *Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ... không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi;*
Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô làm chứng rằng, ông đã bị đóng đinh với Đấng Christ vào thập tự giá, điều đó có nghĩa là khi ông sống, hành động, hầu việc Đức Chúa Trời theo cách mới, là noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, không còn như con người cũ thích làm theo ý muốn của xác thịt mình nữa, như mọi người đều thấy đó đã chứng minh con người cũ của ông đã bị đóng đinh, không phải bị người ta bắt và làm điều đó, mà chính linh hồn ông đã nhờ ân điển của Đức Chúa Jêsus Christ đã bảo lãnh cho linh hồn ông ở trước mặt Đức Chúa Trời, nhờ đó mà linh hồn ông được sức mới từ Đức Thánh Linh mà bắt thân thể xác thịt mình vâng phục hoàn toàn vào luật pháp của Đức Chúa Trời (*đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh*). Điều linh hồn của sứ đồ Phao-lô đã làm được đó, là sự cai trị thân thể xác thịt mình phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, đó là quyền phép của Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật khiến linh hồn ông làm được, chứ không phải do chính xác thịt của ông làm được điều đó, bởi ông biết rõ rằng, thân thể xác thịt của người ta bởi bụi đất mà ra, vốn không nhận biết Đức Chúa Trời và nó không thể phục luật pháp của Đức Chúa Trời được, vì nó đã bị bán co tội lỗi từ khi còn nằm trong bụng mẹ. Như vậy, chính Thánh Linh của Đấng Christ đang sống trong ông và dắt dẫn ông làm được mọi sự mà linh hồn loài người phải làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã làm chứng về quyền phép của Đức Thánh Linh hành động trong lòng của mọi người nào tin cậy Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, cũng như chính ông đã và đang được Đức Thánh Linh hành động trong ông vậy. Sự làm chứng của sứ đồ Phao-lô cũng là một bài giảng về lẽ thật của sự sống lại và sự sống đời đời cho hết thảy mọi người nào tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, vì Đức Thánh Linh đã phán với A-na-ni-a, một môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ về điều Ngài đã chọn ông (khi còn là Sau-lô) làm chức vụ này: **Nhưng Chúa phán rằng: Hỡi đi, vì Ta đã chọn người nầy làm một đồ dùng Ta, để đem Danh Ta đồn ra trước mặt các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên; Ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau đớn vì Danh Ta là bao nả.** Sự đau đớn mà sứ đồ Phao-lô phải chịu đó cũng như đối với hết thảy những người nào được Chúa gọi vào chức vụ hầu việc Ngài, vì như khi Đức Giê-hô-Va mạng lệnh cho Giô-suê dắt dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đan vào nhận lấy xứ Ca-na-an vậy, đó là chính Ngài sẽ ở cùng với Giô-suê như Ngài đã ở cùng Môi-se vậy. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giô-suê 1; Phi-líp 4; Công vụ các sứ đồ 11;

Ngày 7 tháng 7 năm

Ga-la-ti 2:20b

Chủ đề: *Nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi,*
Trọng tâm: Chữ *tôi* mà sứ đồ Phao-lô đã viết đây là nói về linh hồn, là con người thật được tạo nên bởi hơi thở của Đức Chúa Trời, chứ không nói về thân thể xác thịt như người ta thường nghĩ. Còn thân thể xác thịt mà Kinh-Thánh chép là thân hình của loài người, mà trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là *cái khung, cái khuôn*, mà theo lẽ thật thì là *nhà tạm*, là *đền thờ của Đức Chúa Trời*. Thân thể xác thịt của chúng ta được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên để làm đồ dùng cho sự công bình, nghĩa là linh hồn sẽ sử dụng thân thể mình như một đồ dùng để nhận biết muôn vật chung quanh và hành động theo ý muốn của linh hồn trong suốt thời gian người ta sống trong thân thể này ở trên đất cho đến kỳ mà Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho mỗi người theo ý Ngài muốn. Sống trong đức tin của Đức Chúa Jêsus Christ có nghĩa là học theo Đức Chúa Jêsus Christ vâng phục hoàn toàn vào sự dắt dẫn của Giê-hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, như Chúa Jêsus đã phán: **Người nào bỏ Ta ra và không nhận lãnh Lời Ta, đã có kẻ xét đoán rồi; Lời Ta đã rao giảng, chính Lời đó sẽ xét đoán họ nơi ngày sau cùng. Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng Ta; nhưng Cha sai Ta đến, đã truyền lệnh cho Ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Ta biết mạng lệnh Cha, ấy là sự sống đời đời. Vậy, những điều Ta nói, thì nói theo như Cha Ta đã dạy.** Bằng chứng cho những linh hồn đã được tái sinh bằng quyền phép của lẽ thật và của Đức Thánh Linh đó là linh hồn đó sẽ nói theo như Đức Thánh Linh đã phán với mình, vì linh hồn đó sẽ được Đức Thánh Linh dắt dẫn vào các lẽ thật của Ngài, nghĩa là linh hồn đó sẽ được hiểu biết những sự mâu nhiệm đã được giấu kín từ trước các đời trong các Lời của Đức Chúa Trời đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh. Vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người và như vậy, chính linh hồn của người nào sẽ phải chịu trách nhiệm về sự sống của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời thông qua việc công bố Lời của Đức Chúa Trời, không phải chỉ nói các lời đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, mà là công bố những sự mâu nhiệm, được gọi là lẽ thật, là sông nước hằng sống của Đức Chúa Trời và các Lời được công bố đó là bánh, là nước hằng sống của Đức Chúa Trời, nuôi dưỡng linh hồn và thắp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 18; Giăng 12; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 8 tháng 7 năm 2023

Ga-la-ti 2:21

Chủ đề: *Tôi không muốn làm cho ân điển Đức Chúa Trời ra vô ích; vì nếu bởi luật pháp mà được sự công bình, thì Đấng Christ chịu chết là vô ích.*

Trọng tâm: Ân điển là sự ban cho của Đức Chúa Trời cho những linh hồn được nghe tiếng của Đức Thánh Linh mà trở dậy vâng theo tiếng phán của Đức Thánh Linh và bước theo, mà những sự ban cho đó vốn thuộc về loài người trước khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác. Nhờ những sự ban cho đó mà linh hồn của người ta được thấy, được nghe, được hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời đồng nghĩa với việc linh hồn người ta được ăn bánh và được uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời. Nhờ sữa nguyên chất đó mà linh hồn người ta được sự sống lại và quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ từng bước phục hồi ảnh tượng của linh hồn người ấy giống hệt như ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Như vậy, linh hồn của loài người được phục hồi sự sống mình không phải do các của tế lễ được dâng lên, hay là bởi những sự nỗ lực của xác thịt làm theo các lời của luật pháp văn tự mà được, vì những sự đó là thuộc về xác thịt, không có ích chi cho sự sống lại của linh hồn, nhưng chỉ có Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới phục hồi sự sống cho linh hồn loài người mà thôi. Như vậy, mọi công việc thuộc về luật pháp đã chép trong Kinh-Thánh là điều xác thịt của người ta phải làm theo cách mới của Đức Thánh Linh, nghĩa là được cai trị bởi linh hồn của người tin Chúa đã được tái sinh, hành động theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật. Chính những công việc được thi hành dưới sự cai trị của linh hồn đã được tái sinh của người tin Chúa bước đi theo Đức Thánh Linh mới thật sự là sự công bình như Lời Chúa đã chép, vì đức tin không thuộc về xác thịt của người ta, nhưng là thuộc về linh hồn của người tin Chúa, mà thân thể xác thịt của người đó hành động theo sự cai trị của linh hồn đó là bằng chứng cho đức tin của người ấy được thi hành trong đức tin của Đức Chúa Jêsus Christ, là sự vâng phục mạng lệnh mà Đức Thánh Linh đã phán bảo, chứ không theo sự toan tính của xác thịt **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 45; Công vụ các sứ đồ 14; 2 Cô-rinh-tô 12;